

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: J. V.
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2025, č. j. 144223/2024/KUSK/RAU,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a podání účastníků

1. Městský úřad Čáslav (dále jen „městský úřad“) uznal rozhodnutím ze dne 1. 10. 2024, č. j. MěÚ/51636/2024/DOP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 17 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť měl dne 17. 2. 2024 v čase od 18:26 do 18:52 vytvořit svým vozidlem tov. zn. X, reg. Zn. X, překážku na pozemní komunikaci č. III/12550 mezi obcemi Rašovice a Žandov (GPS 49.8683492N, 15.1277692E), s úmyslem zabránit průjezdu a odjezdu vozidel Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, čímž na pozemní komunikaci znemožnil průjezd i ostatním vozidlům, neboť nezastavil vozidlo vpravo ve směru jízdy co nejbližší k okraji pozemní komunikace, nýbrž uprostřed komunikace napříč, přímo před

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

vozidlo CAS S2T SCANIA, reg. zn. X. Tím měl porušit § 25 odst. 1 písm. a), § 27 odst. 1 písm. s) a současně i § 45 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

zákona o silničním provozu. Za uvedené protiprávní jednání byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 5 000 Kč. Vedle toho byla žalobci uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný výše označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žalobcovu odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. **Žalobce se žalobou** podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení prvostupňového a napadeného rozhodnutí, neboť je považuje za nepřezkoumatelná, zmatečná, nezákonná a protiústavní. Správní orgány nezohlednily žalobcovu námitku, že odstavil vůz při práci na jeho vlastním lesním pozemku, kam je vstup i vjezd mimo lesní práce ze zákona zakázán. Správní orgány řádně nezjistily, kde se žalobcův vůz nacházel, ani kde probíhaly lesní práce.
3. Žalovaný provedl na žalobcových pozemcích parc. č. X1 a X2 v katastrálním území X nepovolenou stavbu a vykonává zde podnikatelskou činnost. Žalobcovu lesní komunikaci prohlásil za krajskou komunikaci, ta však neodpovídá povolené trase. Žalovaný nezjistil skutkový stav věci (materiální pravdu) a nepřihlédl k žalobcem provedenému geometrickému vytyčení hranic pozemků z roku 2000. Nadále tedy povoluje na žalobcových pozemcích nové stavby, ochranná pásma a pokutuje žalobce.
4. Žalobce dále namítá, že se žalovaný řádně neoznačil v napadeném rozhodnutí.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** navrhuje její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný se s odvolacími námitkami vypořádal na straně 5-7 napadeného rozhodnutí. Žalobce nepopírá, že stál napříč komunikace, argumentuje toliko tím, že stál na svém pozemku na lesní cestě. Stavba silnice č. III/12550 (dále jen „silnice“) skutečně vede v nepatrné části po žalobcově pozemku. Samotnou silnici však vlastní kraj, přičemž veřejné užívání je vedeno po stavbě silnice, nikoli po pozemku pod touto stavbou [§ 9 odst. 1 věta druhá a čtvrtá a § 17 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“)].
6. K posunu evidované hranice mezi pozemky pravděpodobně došlo převodem katastrálních map ze sáhového měřítka 1:2880 na metrické a následnou digitalizací, nicméně průběh silnice je potvrzený od roku 1895.
7. **Žalobce v replice** opakuje, že vlastní lesní pozemky, které nabyl bez jakýchkoliv závad. Žalobcovu vozidlo stálo na jeho lesní cestě, aby bránilo vstupu a průjezdu podle § 20 odst. 1 písm. g) a i) zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „lesní zákon“). Přesto policejní orgán již na místě přestupku uváděl, že ho vlastnictví lesního pozemku a cesty nezajímá. Lesní pozemky byly vždy řádně měřené, užívané a znatelné v terénu. Správní orgány se však neseznámily s měřicími body, bagatelizovaly žalobcovy námitky a vztahovaly věc k pozemní komunikaci.
8. Žalobce jakožto lesní stráž na místě vykonával zpracování nahodilé těžby dřeva. Hasiči ani policisté však neuposlechli jeho pokyny podle § 19 odst. 1 a 2 zákona o lesích, přestože dbát těchto pokynů musí každý i v ochranném pásmu lesa. Opatřením k ochraně zdraví osob a majetku při těžbě dřeva přitom může být i přehrazení lesní cesty či stezky. Žalobce požádal o součinnost policejní orgán. Ten však naopak umožnil vstup osob do prostoru těžby a vyžadoval průjezd hasičů, kteří mohli projet po vedlejší komunikaci, kde je umístěná zamčená závora.

9. Žalobce nepopírá, že vlastníkem silnice je Středočeský kraj, nicméně dle katastru nemovitostí nad jeho lesními pozemky nevede žádná stavba (ani silnice). Středočeský kraj přitom souhlasil se zákresem mapy katastru nemovitostí, neboť proti němu nepodal v roce 2015 námitky. Po lesních pozemcích vede toliko lesní cesta. Ta se neeviduje v katastru nemovitostí, specifikuje jí lesní hospodářská osnova. Případná stavba silnice by byla v rozporu s § 13 odst. 1 a 2 zákona o lesích. Navíc žalobce by případnou silnici vydržel, neboť ji držel s úmyslem mít ji pro sebe a pracoval na ní jako na lesní cestě.

Podstatný obsah správního spisu

10. Policejní orgán oznámil žalovanému oznámením ze dne 13. 3. 2024, že žalobce je podezřelý z přestupku, jehož se měl dopustit tím, že dne 17. 2. 2024 v 18:39 znemožnil na pozemní komunikaci č. 12550 průjezd motorovým vozidlem, včetně vozidel složek IZS, svým zaparkovaným vozidlem uprostřed komunikace.
11. Dle přiložené zprávy o zásahu hasičského záchranného sboru ze dne 17. 2. 2024 hlídka vyjela k nahlášenému pálení v lese, které v době příjezdu nikdo nehlídal. Jednalo se o 2 ohniště, jedno z nich bylo v těsné blízkosti pozemní komunikace. Na místo se poté dostavil vlastník lesa (žalobce) osobním vozidlem, které zastavil tak, aby blokoval odjezd zásahové cisternové automobilové stříkačky. Vozidlo i na výzvu odmítal přesunout. Až pod pohrůžkou odtažení vozidla komunikaci uvolnil.
12. Součástí správního spisu jsou videozáznamy a fotografie zachycující žalobcovo vozidlo, jak stojí uprostřed vozovky. Vozovka je asfaltová a ohraničená vodicí čarou.
13. Ze sdělení odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Kutná hora ze dne 4. 3. 2024 vyplývá, že pěticiferným číslem jsou obvykle označovány silnice III. třídy. Do obce Žandov vede konkrétně silnice č. III/12550, která je zařazená v kategorii silnice III. třídy podle § 2 a 5 zákona o pozemních komunikacích. Od začátku roku 2024 do dne 4. 3. 2024 odbor dopravy nezaznamenal žádnou žádost o uzavírku silnice č. III/12550, ani o jiné omezení této komunikace.
14. Dne 18. 7. 2024 vydal městský úřad příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku. Příkaz byl posléze zrušen, neboť žalobce podal odpor.
15. Žalobce podal dne 4. 8. 2024 vyjádření, které obsahovalo snímek ortofoto pozemků parc. č. X1 a č. X2 v katastrálním území Nepoměřice, z něhož je zřejmé, že skrze tyto pozemky vede asfaltová vozovka. Obsahovalo též snímek z nahlížení do katastru nemovitostí dokládající, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. X1, který je lesním pozemkem určeným k plnění funkce lesa. Dále vyjádření obsahovalo vložený snímek lesní hospodářské osnovy Kutná hora, z. o. Kácov, které místo přestupku evidují jako druh zpevněné lesní cesty se skutečným využitím pozemku jako silnice.
16. Dle sdělení Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 5. 8. 2024 je v katastrálním území Nepoměřice vedena katastrální mapa digitalizovaná, jejíž přesnost se může pohybovat v rádech metrů. Šetřením v zájmovém území katastrální úřad zjistil, že aktuální zobrazení vlastnických hranic mezi pozemky parc. č. X3 a parc. č. X1 a č. X2 je nezměněné minimálně od roku 1895. Poloha a průběh tělesa komunikace v terénu přitom neodpovídá jejímu zobrazení v katastrálním operátu. Příčinu tohoto nesouladu nelze zjistit, neboť tento stav vyplývá již z původní mapy z roku 1895. Situaci, kdy katastrální mapa nekoresponduje s hranicemi označenými hraničními znaky v terénu, lze řešit zpřesněním hranic.

17. Ve spise je založený výpis z nahlížení do katastru nemovitostí k pozemku parc. č. X3 v katastrálním území X, druhem pozemku je ostatní plocha a způsobem využití silnice. Na pozemku nejsou evidovány žádné způsoby ochrany. Vlastníkem pozemku je Středočeský kraj.
18. Městský úřad provedl prohlídku a fotodokumentaci místa přestupku, o čemž učinil záznam do spisu ze dne 12. 8. 2024. Ze záznamu a přiložených fotografií vozovky je zřejmé, že na pozemní komunikaci č. III/12550 není ani z jednoho směru signalizováno žádné omezení či jiné sdělení ohledně úpravy užívání této komunikace.
19. Dne 9. 10. 2024 vydal městský úřad prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl tak, jak je uvedené v bodu 1 tohoto rozsudku. V reakci na žalobcovy námitky ohledně charakteru silnice městský úřad mj. uvedl, že tato není lesní cestou. Lesní hospodářské osnovy jsou závazné toliko pro vlastníka dotčených lesních pozemků, nikoli pro uživatele pozemní komunikace. Z porostní mapy a výpisu z hospodářské knihy je navíc zřejmé, že daná část lesního pozemku je ve skutečnosti využívána jako silnice, bez ohledu na to, že je evidovaná jako „zpevněná lesní cesta“. Rovněž vysvětlil, že dotčená silnice je v katastru nemovitostí vedena po pozemku parc. č. X1 v k. ú. X, který je evidován jako „ostatní plocha“ se způsobem využití „silnice“. Vlastníkem tohoto pozemku je Středočeský kraj. Jedná se o běžnou komunikaci III. třídy s běžným provozem bez omezení, na níž se vztahuje zákon o pozemních komunikacích. Dle stanoviska katastrálního úřadu Kutná hora má nesoulad hranic mezi pozemky zanesených v katastrální mapě původ v grafických mapách z mapování v první polovině 19. století.
20. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 18. 10. 2024 odvolání. Namítal, že překážka (vozidlo) stálo na jeho lesním pozemku za účelem bezpečnosti při kácení a přibližování dřeva. Do míst, kde se těží dřevo, se nesmí vstupovat podle § 20 odst. 1 písm. i) zákona o lesích. Hasiči navíc porušili zákaz vjezdu motorovými vozidly do lesa bez povolení vlastníka podle § 20 odst. 1 písm. g) zákona o lesích. Výjezd hasičů byl neoprávněný, neboť na místě nedošlo k požáru. Žalobce pátil klest a dřevní hmoty napadené kůrovci, což právní předpisy dovolují. Městský úřad nezjistil přesnou polohu vozidla a hranic mezi pozemky, které jsou zjištěné a vyznačené v terénu. Po žalobcově lesním pozemku vede lesní cesta.
21. Na to žalovaný vydal dne 20. 1. 2025 napadené rozhodnutí, jímž žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný měl za prokázané, že povrch projednávané silnice je tvořený souvislým asfaltovým povrchem a bílou souvislou čarou, jež ohraničuje kraje vozovky. Jedná se proto o pozemní komunikaci, která je evidovaná jako komunikace III. třídy a vztahují se na ní pravidla silničního provozu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

22. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
23. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích včas uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Jednání dne 17. 3. 2026

24. Žalobce při jednání zopakoval svou argumentaci a popsal vývoj majetkoprávních vztahů k pozemkům i průběh událostí, které předcházely jednání, za který byl přestupkové postižen. Celý den v lese kácel a páčil dřevo, byl unavený a hladový. V průběhu lesních prací museli řídit dopravu a vozidla na ně troubila. Došlo i ke zranění. Na místo byl zavolán operátory hasičů, tak přijel a zaparkoval v místě, kde je jeho pozemek. Vlastník komunikace nesoulad vzniklý při obnově katastrálního operátu vůbec neřeší. Vlastnictví vydržel. Hasiči a policisté argumenty nevyslyšeli. Samo spáchali dopravní přestupky a parkovali pod nebezpečnými stromy. Zákaz vjezdu na lesní cestu platil i pro ně.
25. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, poukázal na to, že argumentace vydržením je opožděná a navíc vydržení komunikace podle občanského práva není možné, neboť zvláštní zákon stanoví právní režim (vlastnictví) komunikace III. třídy krajem.
26. Soud na jednání provedl důkaz náhledem na dotčené pozemky na mapovém portálu Google.com a porovnáním s ostatními podklady ve spise zjistil, že žalobcovo vozidlo stálo v době spáchání přestupku na vozovce číslo 12550. Tato vozovka vede od obce Červené Pečky do obce Žandov i skrze jiné obce, přičemž je napojená na ostatní pozemní komunikace. V řešeném úseku vede skrze les.
27. Dále soud prostřednictvím nahlížení do katastru nemovitostí a katastrální mapy na portálu nahlizenidokn.cuzk.gov.cz zjistil, že část vozovky geometricky zasahuje do žalobcových lesních pozemků parc. č. X1 a č. X2, a naopak příslušná část pozemku parc. č. X3 evidovaného jako silnice, geometricky vede přes lesní porost. Soud provedl i žalobcem předložené ortofoto ze serveru mapy.com (č. l. 51 soudního spisu), které je s těmito závěry v souladu.
28. Soud na návrh žalobce též provedl zvukové a obrazové záznamy z místa přestupku na CD ze správního spisu, konkrétně z CD na č. l. 11 video č. 2 (čas 5:00), na kterém je vidět auto žalobce zaparkované napříč vozovkou, dále z CD na č. l. 18 nahoře video č. 1, kde je v čase 1:40 patrný příjezd tohoto auta a jeho zastavení a konečně z CD na č. l. 18 dole videa č. 3, 4, a 9, na nichž je patrná žalobcova komunikace s dalšími osobami před takto zaparkovaným vozidlem.
29. Jelikož obsahem správního spisu se dokazování neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS), neprovedl soud navržený listinný důkaz napadeným a prvostupňovým rozhodnutím, mapou dotčeného lesního pozemku, odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí, předžalobní výzvou ze dne 22. 1. 2025, snímkem výpisu z nahlížení do katastru nemovitostí k pozemku parc. č. 311 v katastrálním území Nepoměřice ani snímkem lesní hospodářské osnovy Kutná hora, z. o. Kácov.
30. Soud neprovedl navržený listinný důkaz označený jako Doplnění podání – reakce na e-mail z 7. 2. 2025, dále neprovedl Měsíční zprávu Českého hydrometeorologického ústavu z února 2024 o počasí, vodě a ovzduší ČR (žalobce ani přes výzvu soudu neuvedl, jaké skutečnosti mají být z těchto důkazů zjištěny a dokázány) ani důkaz označený jako Spor o určení charakteru účelové komunikace – kolize zákona o pozemních komunikacích a zákona o lesích (k charakteru komunikace). Soud neshledal, že by tyto důkazy mohly prokázat skutečnosti, která mají relevantní souvislost s předmětem řízení.
31. Pro nadbytečnost soud neprovedl žalobcovy zákresy postavení vozidla a kácení dřevin do katastrální mapy, neboť z podkladů ve správním spisu je zřejmé, kde došlo ke spáchání přestupku. Všichni účastníci se přitom shodnou na tom, kde přesně stálo žalobcovo vozidlo, Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

shodnout se též na průběhu hranic mezi dotčenými pozemky zakreslenými v katastrální mapě. Jedná se tedy o nesporné skutečnosti. Místo kácení dřevin pak není relevantní ve vztahu k projednávanému přestupku.

32. Stejně tak soud jako nerelevantní neprovedl důkazy navrhované žalobcem v replice (kupní smlouvou k pozemkům, důkazy vztahující se tomu, že policie umožňovala vstup do prostoru těžby, fotografie lesních prací v jiném období, písemnosti vztahující se ke katastrálnímu operátu a vyjádření Ministerstva zemědělství k pálení klestu).
33. Pro nadbytečnost soud neprovedl při jednání předložené fotografie demonstrující situaci v lese ani místní šetření. Skutkový stav (ohledně stavu a umístění vozovky, katastrálních hranic atp.) byla v potřebném rozsahu objasněna provedeným dokazováním, popř. je mezi účastníky nesporná. Důvody kácení dřevin a stav lesa a klestu nejsou pro věc jakkoliv relevantní.
34. Jako nerelevantní pro rozhodnutí ve věci soud neprovedl fotografie průkazu lesní stráže a žalobcových zranění. Není totiž podstatné, zda žalobce vykonával pravomoc lesní stráže ani zda byl v daný den či kdykoliv dříve zraněn v lese při kácení. Jak již bylo řečeno výše, relevantní nebyly ani návrhy listin vztahujících se k obnově katastrálního operátu, lesním osnovám či dalším mapovým podkladům. Soud se též nezabýval údajnými přestupky hasičů a neprováděl k nim navržené dokazování, neboť přestupková odpovědnost jiných osob není předmětem tohoto řízení.

Posouzení žaloby

35. Soud (i ve vztahu k výše uvedené rekapitulaci neprovedených důkazních návrhů) zdůrazňuje, že v tomto řízení posuzuje pouze otázku odpovědnost žalobce za přestupek v dopravě – parkování vozidla napříč komunikací, resp. vytvoření překážky v provozu. Jakkoliv mohou být ostatní okolnosti (vývoj majetkoprávních vztahů k lesům, chování hasičů a policistů v daný den, důvodnost a průběh pálení klestu atd.) pro žalobce důležité osobně, právně relevantní v této věci nejsou.
36. Podstatou projednávaného sporu je otázka, zda žalobce svým jednáním popsáním v bodu 1 tohoto rozsudku naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 17 zákona o silničním provozu, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla poruší zákaz zastavení nebo stání vozidla a způsobí tím překážku provozu na pozemních komunikacích.
37. Pro posouzení věci je tedy rozhodné, zda žalobce porušil pravidla zastavení a stání v rámci provozu na pozemní komunikaci a zda jeho jednání vyvolalo následek spočívající ve vzniku překážky provozu. Skutková podstata tohoto přestupku není podmíněna tím, komu náleží pozemek pod komunikací, ani druhem pozemku evidovaným v katastru nemovitostí.
38. Ze správního spisu (zejména fotodokumentace a videozáznamu z místa přestupku) je zřejmé, že žalobce ponechal vozidlo na zpevněném asfaltovém povrchu v prostoru vozovky, která je po obou stranách vymezena vodicími čarami (vodorovným dopravním značením), a že vozidlo v daném profilu komunikace znemožnilo průjezd (resp. odjezd) ostatních vozidel (zejména vozidla hasičského záchranného sboru). Dále má soud za prokázané, že se jedná o vozovku číslo 12550, která vede od obce Červené Pečky do obce Žandov. Dle katastrální mapy část vozovky geometricky zasahuje do žalobcových lesních pozemků, a naopak

příslušná část pozemku parc. č. X3 evidovaného jako silnice, geometricky vede přes lesní porost. Účastníci tyto skutečnosti nepopírají.

39. Žalobce argumentuje právě tím, že část vozovky v místě, kde stál svým vozem, se nachází na jeho lesním pozemku. Žalobcovou argumentací se správní orgány zabývaly. Městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí vysvětlil, že vozovka je v katastru nemovitostí vedena po pozemku parc. č. X3 evidovaném jako ostatní plocha se způsobem využití silnice, jehož vlastníkem je Středočeský kraj. Jedná se o pozemní komunikaci III. třídy s normálním provozem bez omezení, k níž se vztahují pravidla provozu na pozemních komunikacích. Na tuto skutečnost nemá vliv nesoulad mezi hranicemi dotčených pozemků zakreslenými v katastrální mapě a skutečným terénem. Dle sdělení katastrálního úřadu Kutná hora se přesnost katastrálních map různí. Je třeba porovnat katastrální mapu s ortofotomapou. V návaznosti na žalobcovy námitky městský úřad též uvedl, že pro určení pozemní komunikace nejsou rozhodné údaje obsažené v lesní hospodářské osnově, neboť ty jsou závazné toliko pro vlastníky lesních pozemků. Navíc i z porostní mapy a výpisu z hospodářské knihy je zřejmé, že část lesního pozemku, do níž zasahuje vozovka, se ve skutečnosti užívá jako silnice. Žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil, že vozovka je tvořena souvislým asfaltovým povrchem a bílou souvislou čarou, která ohraničuje kraje vozovky. Na základě toho dospěl k závěru, že se jedná o pozemní komunikaci. Jelikož správní orgány vypořádaly žalobcovy námitky, soud neshledal namítanou nepřezkoumatelnost prvostupňového ani napadeného rozhodnutí.
40. Podstatné je, že zákres v katastrální mapě sám o sobě nerozhoduje o právním režimu pozemku jako pozemní komunikace. Ze zákona vyplývá, že pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti (§ 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Pozemní komunikace tedy vzniká přímo ze zákona faktickým naplněním těchto zákonných znaků, podstatná je tedy reálná existence a užívání cesty v terénu. Přiměřeně lze odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je pro určení veřejně přístupné účelové komunikace klíčový faktický stav a naplnění zákonných znaků, nikoli to, jak je pozemek, na němž se komunikace nachází, veden v katastru nemovitostí či jak byl evidován v minulosti (srov. rozsudky NSS ze dne 15. 1. 2021, č. j. 5 As 57/2019-53, či ze dne 30. 9. 2009, č. j. 5 As 27/2009-66). O konkrétním statusu pozemní komunikace poté rozhodne příslušný silniční úřad rozhodnutím, jímž ji zařadí do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace a jejich tříd na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení (§ 3 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích).
41. S ohledem na výše uvedené lze s žalovaným souhlasit, že podoba vozovky – její znatelnost v terénu (jedná se o zpevněnou asfaltovou cestu) a přítomnost vodorovného dopravního značení, které je zákonem výslovně uvedeno jako součást dálnice, silnice a místní komunikace [§ 12 odst. 1 písm. d) zákona o pozemních komunikacích] – dokládá, že žalobcovo vozidlo stálo uprostřed pozemní komunikace. Podstatné je rovněž to, že cestu užívá vozidly neurčitý okruh osob. Žalobce tuto skutečnost nerozporuje, ve vysvětlení podaném policejnímu orgánu dne 17. 2. 2024 dokonce uvedl, že se na jeho „*lesních cestách pohybuje značné množství vozidel, kol a osob*“.
42. Ze správního spisu pak vyplývá, že příslušný silniční úřad sdělením ze dne 4. 3. 2024 informoval správní orgány o tom, že silnice č. III/12550 je zařazená v kategorii silnic III.

třídy. Během jednání bylo prokázáno, že projednávaný přestupek se stal právě na silnici č. 12550. Tato silnice spojuje mj. obce Žandov a Červené Pečky a je napojená na silniční síť, koresponduje tedy s dopravní funkcí komunikace silnice III. třídy podle § 5 odst. 1 a 2 písm. c) zákona o pozemních komunikacích.

43. Vzhledem k uvedenému má soud za prokázané, že žalobce stál svým vozidlem na silnici III. třídy, čímž způsobil překážku provozu na pozemní komunikaci.
44. Správní orgány tedy zjistily skutkový stav dostatečně. Nerozporovaly žalobcovo tvrzení, že stál podle katastrální mapy na svém vlastním pozemku, který je katastrem nemovitostí a lesními hospodářskými osnovami evidovaný jako lesní pozemek. Vysvětlily však, že to není z hlediska spáchání projednávaného přestupku rozhodující.
45. Odkaz na katastrální mapu není způsobilý zvrátit závěr o naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku. Podle § 51 zákona č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon) jsou vyjmenované údaje katastru závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru. V projednávané věci však soud neposuzuje platnost či obsah právního jednání o nemovitosti ani neurčuje průběh vlastnické hranice. Posuzuje, zda žalobce porušil pravidla zastavení a stání, čímž způsobil překážku provozu na pozemní komunikaci. Katastrální evidence proto může mít význam nanejvýš jako podpůrná informace o parcelaci a druhu pozemku, nikoli však jako právní argument, který by vylučoval aplikaci pravidel silničního provozu na prokázané stání na vozovce.
46. Nadto katastrální zákon sám předpokládá možnost nesouladu mezi evidovaným stavem a skutečným stavem v terénu a upravuje postupy jeho řešení (revize údajů katastru a projednání odstranění nesouladu podle § 35, případně oprava chyby podle § 36 katastrálního zákona). Zjišťování hranic pro obnovu operátu se přitom provádí podle skutečného stavu v terénu (§ 42 odst. 1 katastrálního zákona). Žalobce tvrdí, že v minulosti došlo ke zpřesnění hranic, nicméně ani tato skutečnost nemění skutkové zjištění, že vozidlo stálo na vozovce a blokovalo průjezd pozemní komunikací.
47. Zákon o pozemních komunikacích výslovně stanoví, že vlastníkem silnice III. třídy je kraj, přičemž stavba silnice (vozovky) není součástí pozemku (§ 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Z toho plyne, že právní režim silnice jako pozemní komunikace a režim pozemku, na němž je stavba umístěna, je odlišný. Skutečnost, že katastrální mapa zobrazuje hranici žalobcova lesního pozemku tak, že geometricky zasahuje pod část asfaltové vozovky, proto sama o sobě neznamena, že se vozovka mění na lesní cestu, na níž by se nevztahoval režim pozemní komunikace a pravidla silničního provozu. Jelikož vlastnictví silnic stanoví zákon výslovně, není ani možné, aby žalobce silnici vydržel.
48. Soud rovněž považuje za podstatné, že na veškeré pozemní komunikace se ze zákona vztahuje obecné užívání (§ 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). To spočívá v možnosti každého komunikaci bezplatně užívat v mezích předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích a za podmínek stanovených zákonem o pozemních komunikacích, a to způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena. Právo obecného užívání pozemních komunikací, byť může být spojeno s vlastnictvím soukromých osob, není institutem soukromého práva, ale jedná se o veřejnoprávní oprávnění vyplývající ze zákona o pozemních komunikacích.

49. Jelikož se na projednávané komunikaci vztahuje obecné užívání, nemůže se žalobce dovolávat zákazu jezdit a stát s motorovými vozidly v lesích podle § 20 odst. 1 písm. g) zákona o lesích. Toto ustanovení nezakládá oprávnění vlastníka lesního pozemku prosazovat lesní zákazy svépomocí a činit na vozovce pozemní komunikace faktické zásahy spočívající ve vytvoření překážky a blokování průjezdu. Ostatně i lesní cesty na pozemcích určených k plnění funkcí lesa mohou podléhat zákonu o pozemních komunikacích, splňují-li znaky pozemní komunikace (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 2. 2006, sp. zn. 33 Odo 449/2005, rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2021, č. j. 55 A 101/2019-100, či ze dne 27. 8. 2025, č. j. 54 A 67/2023-69).
50. Totéž platí i ve vztahu k zákazu vstupu do lesních porostů, kde se provádí těžba, manipulace nebo doprava dříví podle § 20 odst. 1 písm. i) zákona o lesích, případně též na povinnost dbát pokynů vlastníka lesa podle § 19 zákona o lesích. K ochraně bezpečnosti a plynulosti provozu slouží veřejnoprávní nástroje a postupy. Posouzení, zda a jak lze omezit obecné užívání konkrétní komunikace, náleží pouze příslušným orgánům veřejné správy, nikoli individuálnímu rozhodnutí vlastníka přilehlých či podkladových pozemků. Pokud je za účelem lesních prací nezbytně nutné omezit provoz na pozemní komunikaci, je třeba požádat příslušný silniční úřad, aby rozhodl o dočasném omezení obecného užívání podle § 24 zákona o pozemních komunikacích. Žalobce o takovém omezení nemůže rozhodnout sám. Ze sdělení silničního úřadu ze dne 4. 3. 2024 pak vyplývá, že od začátku roku 2024 do dne 4. 3. 2024 tento úřad neobdržel žádnou žádost o omezení provozu silnice č. III/12550. Soud nepřehlédl úřední záznam policejního orgánu ze dne 18. 2. 2024, z něhož vyplývá, že žalobce téhož dne volal policejnímu orgánu a požadoval uzavření pozemní komunikace z důvodu kácení stromů. To však není pro věc relevantní, neboť žalobce žádal o omezení provozu komunikace až den po spáchání projednávaného přestupku. Příslušným správním orgánem je v navíc v tomto případě silniční úřad, nikoli policie, o čemž byl žalobce poučen.
51. Soud proto uzavírá, že žalobní námitka založená na tom, že část vozovky je dle katastru vedena na lesním pozemku žalobce, je z hlediska odpovědnosti za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 17 zákona o silničním provozu nedůvodná. Rozhodující je, že bylo prokázáno stání žalobce na vozovce pozemní komunikace a vznik překážky provozu. Vlastnické či evidenční otázky týkající se pozemku pod komunikací nemohou tento závěr zvrátit. Na věci nemůže nic změnit ani žalobcovo tvrzení o tom, že hasičský sbor neměl na místě zasahovat a jejich vozidlo mohlo z místa odjet jinou cestou mimo žalobcův pozemek.
52. Žalobní námitky spočívající v tom, že Středočeský kraj provedl na žalobcově pozemku černou stavbu, nemá se k jejímu odstranění a vykonává zde podnikatelskou činnost, nesouvisí s předmětem tohoto řízení. Soud v tomto řízení přezkoumává toliko prvostupňové a napadené rozhodnutí, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku. Soud se proto uvedenými námitkami nezabýval.
53. Žalobce se petitum žaloby kromě zrušení prvostupňového a napadeného rozhodnutí, která řádně označil, domáhá též zrušení „*veškerých rozhodnutí těchto orgánů státní moci z důvodu zmatečnosti v označení těchto orgánů a protiprávního, protizákonného a protiústavního jednání*“. Neupřesnil však, jaká konkrétní rozhodnutí napadá, proč soud nemohl tento návrh projednat (§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Žalobce ani nespecifikoval, čeho se rozhodnutí týkají a v čem spočívá jejich zmatečnost. Stejně tak neuvedl, jakého protiprávního, protizákonného a protiústavního jednání se měly správní orgány dopustit. Takto obecná tvrzení nelze považovat za projednatelné žalobní body. Aby byl žalobní bod projednatelný,

musí z něj být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Tomuto požadavku však žalobce nedostál.

54. Neprojednatelný je též návrh, aby soud určil, že žalovaný je povinen se řádně označit ve svých rozhodnutích. Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se může žalobce domáhat toliko zrušení rozhodnutí, vyslovení jeho nicotnosti, případně moderace uloženého trestu (§ 65 odst. 1 a 78 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený návrh není myslitelný ani v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, neboť „neoznačení se v rozhodnutí“ není zaměřeno přímo proti žalobci ani v jeho důsledku není proti žalobci přímo zasaženo (§ 82 s. ř. s.). Navíc v řízení o zásahové žalobě může soud toliko určit, že zásah byl nezákonný, popřípadě zakázat správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikázat, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem (§ 87 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud však nemůže správnímu orgánu stanovit povinnost (kromě obnovy stavu před zásahem, či povinnosti zaplacení náhrady nákladů řízení). Soud pro úplnost dodává, že obecná povinnost správních orgánů označit se v rozhodnutích, která vydaly, plyne z § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu. Žalovaný této povinnosti dostál, neboť v záhlaví napadeného rozhodnutí je uvedené „Krajský úřad Středočeského kraje, odbor správní a krajský živnostenský úřad“, pod poučením je pak otištěné razítko žalovaného.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

55. Vzhledem ke shora uvedenému soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
56. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. března 2026

JUDr. Bc. Kryštof Horn v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.